

Borgbjerg: Det ærede Medlem for Sæby (Vilhelm Lassen) bebrejdede forleden Socialdemokratiet, at det havde skiftet Standpunkt til Skattelovene, at det ikke nu stod lige over for dem som tidligere. Jeg skal nu ikke opholde mig synderligt ved, at det ærede Medlem for Sæby ikke er særdeles kompetent til at bebrejde andre Inkonsekvens. Han indrømmede i den samme Tale ganske aabent, at han nu i Aar over for den nuværende Form af Ejendomsskylden med Frigivelse for Besætning og Inventar stod ganske modsat af, hvad han stod i Fjor, og det er ogsaa rigtigt. Nu er han glad derved, i Fjor mente han, at det nærmest var moderat Særpolitik, og han førte hele Sommeren en ivrig Kampagne mod de moderate, som vilde gøre Politik paa denne Halvtredsøre. Det ærede Medlem er derfor, siger jeg, ikke særlig skikket til at bebrejde andre, at de skifte Standpunkt, og det er han heller ikke, eftersom han for ganske faa Aar siden erklærede, at gik man ind til Kærnen i disse Skattelove, og vilde man se efter deres reelle Indhold, saa var det det, at Proprietærerne fik en meget stor Skattelettelse, Gaardejerne en betydelig mindre og Husmændene slet ingen; det var derfor i Virkeligheden Proprietærlove, og Venstre burde — erklærede det ærede Medlem — ikke være saa meget ivrig for at faa dem gennemførte, men give sig rigtig god Tid og Mag, thi den Tid skulde nok komme, da Godsejerne i det andet Ting forlangte dem og gik ind paa de nødvendige Betingelser.

Men naar det ærede Medlem mener, at ogsaa *vi* have skiftet Standpunkt i Skattesagen, ligesom han selv har gjort det paa adskillige Punkter, saa ser han fejl, saa gør han sig skyldig i en ganske almindelig Øjenforblændelse. Naar man sidder i et Tog, og det giver sig til at bakke, saa tror man ofte, at det er Toget, der staar stille ved Siden af, som gaar fremad, men det er en Øjenforblændelse. Det ærede Medlem og hans Parti have bakket i denne Sag, ere gaaede tilbage, ere sakkede agter ud, og saa tror han, at *vi* ere gaaede fremad med stærkere Fart, skønt *vi* i Virkeligheden holde paa ganske samme Sted og rette vor Kritik imod Skattelovene ud fra ganske det samme

Standpunkt som tidligere. Han mener, at *vi* nu staa længere til Venstre. I og for sig vilde det ikke være en Behrejdelse, som generede mig og mit Parti i høj Grad: dette, at vi se endnu lidt mere demokratisk, endnu lidt mindre kærligt paa Skattelovene, end vi have gjort tidligere; jeg vilde beklage, om man kunde sige det modsatte, saaledes som man kan sige om det ærede Medlem og hans Parti. Men i Virkeligheden staa vi ikke længere til Venstre. Men det er rigtigt nok, at Afstanden mellem det ærede Medlem og os er bleven større, ikke fordi *vi* ere komne længere til Venstre, men fordi *han* nu staaar saa meget længere til Højre; han maaler Afstanden og ser, at den er større end tidligere, men det er ikke os, der have skiftet Standpunkt, det er ham selv, der har gjort det.

Det ærede Medlem meldte sig forleden som — jeg tør næsten sige — den eneste fuldt ud oprigtige, virkelig begejstrede Tilbeder af disse Love. Han er den eneste, som under disse 5 Dages Debat har afgivet en saa uforbeholden Kærlighedserklæring. Ere de ikke, siger han, blevene fyldigere og fyldigere i de 7 Aar, som ere gaaede, have vi da ikke faaet mere og mere? Foreløbig — føjede han resigneret til — kunne vi ganske vist ikke faa mere, men hidtil have vi faaet mere og mere. Han ser paa Indkomstskattens Procent, paa Formueskattens Procent, paa det Merbeløb, som nu vil komme ind gennem Indkomstskatten og Formueskatten i Sammenligning med tidligere. Jeg kan ikke se, at det er en Vinding, vel at mærke hvis disse Skatters Udbytte anvendes efter min Mening daarligt; da er det tværtimod en Tilbagegang. Han saavel som det ærede Medlem for Vraa, den højtærede Ordfører for Fler-tallet her i Salen (Thomas Larsen), syntes slet ikke at kunne faa fat i det, som er Kærnen i mit Partis Standpunkt. Jeg undrer mig over, at de ikke kunne faa fat deri. De sagde, at Socialdemokraterne erklære jo, at det er gode Skatteprincipper. Ja, svarede jeg, gode Skatteprincipper, men for det første ret daarlig udformede; dernæst er det vel gode Skatteobjekter, men daarlig brugte. Naar man finder et nyt Skatteobjekt, et godt